

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרִשִׁת פְּנִיחַס ט"ז תמוז, ה'תשפ"ג – שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / יוֹם רַבִּיעִי עִם רִשׁוּי

בְּחֲמֵשׁ הַיּוֹם מְסִימִים אֶת סִיפּוּרן שֶׁל בְּנוֹת צֶלְפָּחָד. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁהוּא עֵתִיד לְהַסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם בְּקִרְבָּה וּמֹשֶׁה דוֹאֵג שֶׁיְהִיָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְנַהִיג שִׂידָאָג לָהֶם אַחֲרֵי מוֹתוֹ.

בְּנוֹת צֶלְפָּחָד מְאֹד מְאֹד רְצוּ נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. זֶה הַסֵּבָה שֶׁמֹּשֶׁה שָׁאַל אֶת ה' מַה לַעֲשׂוֹת?

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁבְּנוֹת צֶלְפָּחָד צוֹדְקוֹת וְלִכְל מִשְׁפָּחָה מְגִיעַ לְקַבֵּל נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּדָרוֹ כָּלל כְּשֶׁהָאֵב נִפְטָר הַנַּחֲלָה עוֹבְרֵת לְבְנָיו. אָבֵל אִם אֵין בְּנִים, הַנַּחֲלָה עוֹבְרֵת לְבְּנוֹת. וְאִם חָס וְשָׁלוֹם גַּם אֵין בְּנוֹת הַנַּחֲלָה צְרִיכָה לַעֲבוֹר לְאַחֵיו אוֹ לְקְרוֹב מִשְׁפָּחָה קְרוֹב בְּיוֹתֵר. לְכֵן בְּנוֹת צֶלְפָּחָד תִּקְבְּלֶנָה נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִיא תִשָּׂאֵר שֶׁל מִשְׁפַּחְתָּן לְנֶצַח.

~

מֹשֶׁה רָבְנוּ קוּהָ שֶׁהִיּוֹת וְה' אָמַר לוֹ עַל חֲלוּקַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹלֵי בְטָלָה הַגְּזֵרָה וּמֹשֶׁה יִכּוֹל לְהַכְּנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. אָבֵל ה' אוֹמֵר לוֹ שְׁלֹא. בְּקִרְבָּה הוּא יַעֲלֶה עַל הַר נָבוֹ, וּמִשָּׁם יִכּוֹל לִרְאוֹת אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אָבֵל לֹא יוֹכֵל לְהַכְּנִס אֵלֶיהָ. הוּא יִסְתַּלֵּק בְּהַר נָבוֹ כְּמוֹ שֶׁאַהֲרֹן נִפְטָר – בְּמִיתַת נְשִׁיקָה (הִיּוֹת וּמֹשֶׁה רָצָה בְּזָה).

כְּשֶׁמֹּשֶׁה שָׁמַע שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּקִרְבָּה לְהַסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם מִשֶׁה חָשַׁשׁ מְאֹד עַל דְּבַר אֶחָד. מִי יִדָּאָג לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל? הָאֵם הַמְנַהִיג הַבָּא יִדָּאָג לְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְיֵצֵא אֶתְּם לְמַלְחָמוֹת וְתִהְיֶה לוֹ זְכוּת גְּדוּלָה מִסְפִּיק כְּדֵי שֶׁתַּעֲמֵד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל?

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁהַבְּנִים שָׁלוּ לֹא יִקְבְּלוּ אֶת הַמְנַהִיגוֹת אֶלָּא תִלְמִידוֹ, יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְסַמֵּךְ אֶת יְדָיו עַל יְהוֹשֻׁעַ וְלָתֵת לוֹ חֵלֶק מִהַכּוֹחוֹת הַמִּיְחָדִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְיִרְאֶה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֲרֻכְתּוֹ לַיהוֹשֻׁעַ כְּדֵי שֶׁהֵם יִשְׁמְעוּ לוֹ כְּשֶׁהוּא יִנְהִיג אוֹתָם. וְעַדִּין, מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה יְהִיָּה אָדָם חָשׁוּב, יְהוֹשֻׁעַ יִצְטָרֵף לְשֹׂאוֹל אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל לְפָנָיו שֶׁיֵּצֵא לְמַלְחָמָה בְּלִשְׁתֵּי. מֹשֶׁה עָשָׂה אֶפְלוֹ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁה' בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ. הוּא הִנִּיחַ אֶת שְׁתֵּי יְדָיו וְסַמֵּךְ אֶת יְהוֹשֻׁעַ. כִּךְ נָתַן לוֹ כּוֹחוֹת רַבִּים וְעָשָׂה שֶׁפָּנָיו יֵאִירוּ.

תהלים / יום ט"ז לחדש פֶּרָקִים ע"ט- פ"ב

בפרק פ"א כתוב: "תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב" הפסוקים האלה מדברים אודות תקיעת שופר שהיא המצוה העקרית בראש השנה.

הגמרא אומרת שפסוקים אלו מדברים גם אודות הפרנסה שיש לכל יהודי בשנה שתבוא. ישנה מחלקת בגמרא, האם אדם נשפט בראש השנה או מדי יום ואולי אפלו מדי שעה!

חסידות מסבירה, שזו באמת אינה מחלקת - הם מדברים על דברים שונים. ברוחניות בראש השנה ויום כפור מחליטים מה יהיה לאדם. אבל בהתאם להתנהגות שלו מדי יום ומדי דקה, מחליטים עבורו האם הכח הרוחני שמגיע לו ירד באפן גשמי ויתן לו פרנסה, או ישאר בצורתו הרוחנית וימתין לו בגן עדו.

ישנם אנשים שחושבים שהיות ובכל מקרה ה' מחליט בראש השנה וביום כפור, זה לא משנה אם הם מתפללים במנין או הולכים לשעור תורה או מקימים מצוות אחרות. או שהם יקבלו או שהם לא יקבלו את זה!

אבל זה לא נכון, אפלו אם בשמים החלט שהאדם יקבל הרבה, אם הוא לא מרויח את ברכת ה', הוא לא יקבל את הברכה של הגשמיות. וההפך גם הוא נכון אפלו אם מישהו לא אמור לקבל הרבה, בברכת ה', המעט יכול לעזור לו אפלו יותר מאשר אם קבל הרבה.

תניא / אגרת התשובה פרק ד' (ט"ז תמוז שנה פשוטה)

לומדים עד כמה מיחדת הנשמה של היהודי כדי להבין מה קורה כשהיא עוברת עברה (חס ושלום) וכיצד אנו יכולים לעשות תשובה.

אתמול למדנו אודות ארבעת האותיות בשמו של ה'. האדמו"ר הזקן מסביר שאותיות אלו הן עשר הספירות מחלקות לשני חלקים. שתי האותיות הראשונות הן הספירות שבהן ה' השתמש כדי לברא את העולם המסתר ושתי האותיות האחרונות - כנגד הספירות האחרונות בהן ה' השתמש כדי לברא את העולם שאנו יכולים לראות.

כעת נלמד כיצד רואים את האותיות האלו בנשמה של כל יהודי.

שתי האותיות הראשונות (הספירות של החלק הנסתר שבעולם) הן הכח שיש ליהודי שחושב אודות ה'. אנו חושבים אודות החיות שה' נותן בנו ועד כמה אנו מאשרים שה' בחר בנו כיהודים להיות העם היקר שלו. זה נסתר - מה שאנו חושבים ומרגישים.

האותיות האחרונות מאירות כשאנו מתנהגים בדרך שיהודי צריך להתנהג כמו ללמד תורה ולקיים מצוות. אלו דברים שאנו יכולים לראות זה מהחלק השני של שמו של ה' שברא את הדברים שביכלתנו לראות.

היום יום / ט"ז תמוז

אפשר ללמד אהבת ישראל מהבעל שם טוב. אהבת ישראל שלו היתה חזקה יותר מכפי שאנו יכולים לשער.

המגיד אומר- אילו רק היינו יכולים לנשק את ספר התורה באותה אהבה שהיתה לבעל שם טוב כשנשק את הילדים שהביא ל"חידר" כשהיה באהעלפער.

(לפני שהבעל שם טוב התפרסם בעולם בשמו, הוא היה עוזר מלמד, שמביא את הילדים אל / מ

הלמודים וסייע להם לומר מודה אני וברכות בבית הכנסת).

ספר המצות / מצות לא תעשה רס"ב

בספר המצות היום לומדים את מצות לא תעשה רס"ב שלאדם אסור למנע מאשתו דברים מסוימים - למשל אסור לו למנע ממנה מזון או בגדים.

רמב"ם / הלכות אישות פרקים י"ז, ט"ו, ט"ז

ברמב"ם היום לומדים הלכות רבות מה הבעל צריך לעשות למען אשתו. עליו לשלם עבור רופאים אם היא חס ושלום חולה, ואם חלילה היא משלכת לבית האסורים עליו לשלם פדיון כדי להוציאה משם. עליו לדבר אליה יפה ולא לבעוס.

לומדים גם מה על האשה לעשות למען בעלה. הרמב"ם אומר שעליה לכבד אותו מאוד ולעשות במיטב יכלתה שהדברים יהיו כמו שהוא אוהב.

דרכי החסידות / אהבת ישראל

אחת הדרכים בהן אפשר להראות אהבת ישראל היא לשים לב באשר ליהודי חסר משהו ולעשות במיטב יכלתנו לעזור לו.

רואים זאת מהרבי ביצד להתנהג באהבת ישראל ברוחניות.

הרבי הבחין שליהודים רבים חסרה ההזדמנות לקיים מצוה, לכן הרבי למד את החסידים ללכת למבצעים ולצאת לשליחות. אפשר גם ללמד מהרבי כיצד לרכוש אהבת ישראל גם בגשמיות, הנה ספור אחד:

הרבי ישב במשרד ב-770 ושמע קולות של חפה מבחוץ. החתן שבר את הכוס, כולם קראו מזל טוב, וחבריו של החתן החלו לשיר סימן טוב ומזל טוב. הרבי הבחין שאם פי הבחורים שרו בשמחה רבה ומחאו כפיים, לא נגנה שום מוזיקה.

הרבי שלח החוצה את הרב גרונו, אחד ממזכיריו, לברר בחשאי מדוע. הרב גרונו חזר וספר לרבי שלזוג לא היה מספיק כסף לחתונה ולכן לא יכלו לשלם עבור נגנים. הרבי אמר לרב גרונו לצאת החוצה מיד ולומר להם שהרבי בעצמו ישלם לנגנים שיעשו את החתונה שמחה ומיחדת.

גאולה ומשיח / לטעם גאולה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

בפרשת בלק (אותה קראנו בשבת שעברה) בלעם מתנבא על עם ישראל.

הרמב"ם בהלכות על משיח (הלכות מלכים) כותב שזו נבואה על דוד המלך, שהביא את הגאולה לדורו. זוהי גם נבואה על מלך המשיח שיביא את הגאולה הסופית כאן לעולם.

הנבואה הזו מיחדת ביותר אולם ישנו דבר אחד משנה. הנבואה היא אחת הנבואות החשובות ביותר על משיח והיא נאמרה על ידי גוי!

כל הנבואות האחרות על משיח נאמרו על ידי היהודים החשובים ביותר!

הרבי מסביר שזוהי בעצם המהות של משיח. כאשר משיח יבוא כלם יעבדו את ה', אפילו הגויים

. הגויים יבחינו ש'ה' הוא המנהיג של כל העולם, יעריכו את עמו של ה' – עם ישראל. לכן לא רק שהנבואה של בלעם עוזרת להבין את משיח, היא אפילו מאפשרת לנו "לטעם" משיח. אנו יכולים "לטעם" שאפילו הגויים מלמדים אותנו על גאולה, ושכל העולם יתחיל לעזור לנו בעבודת ה' שלנו.
(ראו לקוטי שיחות חלק כ"ג בלק א', פניני גאולה- הרב הרצ'ל).